

ผลสำรวจเรื่อง

ความเห็นของผู้ประกอบการต่อการขับเคลื่อนแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของไทย

เนื่องในโอกาสที่รัฐบาลจะจัดงานมหกรรมเศรษฐกิจสร้างสรรค์นานาชาติ (Thailand Creative Economy Forum :TICEF) ครั้งแรกในประเทศไทย เพื่อขับเคลื่อนพันธสัญญาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของรัฐบาลระหว่างวันที่ 28 – 30 พฤศจิกายน นี้

ศูนย์วิจัยมหาวิทยาลัยกรุงเทพ(กรุงเทพโพลล์) จึงได้ทำการสำรวจความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อการขับเคลื่อนแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของไทย โดยเก็บข้อมูลระหว่างวันที่ 22-24 พ.ย. ที่ผ่านมา พบว่ามีผู้ประกอบการเพียงร้อยละ 30.2 เท่านั้นที่เข้าใจความหมายของคำว่า “เศรษฐกิจสร้างสรรค์” ที่เหลือร้อยละ 36.2 ยังไม่ค่อยเข้าใจ และร้อยละ 33.6 ไม่เข้าใจเลย นอกจากนี้ผู้ประกอบการมากถึงร้อยละ 64.3 ยังไม่ทราบว่ารัฐบาลได้กำหนดให้ใช้เศรษฐกิจสร้างสรรค์เป็นแนวทางหนึ่งในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ

เมื่อสอบถามถึงการนำแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ไปใช้กับกิจการพบว่า ผู้ประกอบการร้อยละ 47.1 ยังไม่มีการกำหนดแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ไว้ในวิสัยทัศน์ /พันธกิจ/หรือแผนงาน ในจำนวนนี้มีถึงร้อยละ 42.3 ที่ไม่ได้มีการนำแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ไปใช้กับตัวสินค้าหรือบริการ ส่วนประเภทของเศรษฐกิจสร้างสรรค์ที่ผู้ประกอบการเห็นว่าเหมาะสมกับศักยภาพของคนไทยและประเทศไทยที่รัฐบาลควรเร่งส่งเสริมมากที่สุด อันดับแรก คือ งานฝีมือและหัตถกรรม (ร้อยละ 27.9) รองลงมาคืองานออกแบบ (ร้อยละ 16.3) และงานสถาปัตยกรรม (ร้อยละ 14.5)

สำหรับปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญในการนำแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์มาใช้กับกิจการ คือ เศรษฐกิจสร้างสรรค์เป็นเรื่องใหม่สำหรับผู้ประกอบการไทย ทำให้ยังมีข้อมูลไม่เพียงพอในการนำไปปรับใช้ รวมทั้งไม่รู้ว่าจะนำไปปรับใช้อย่างไร (ร้อยละ 31.8) และต้องการให้รัฐบาลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องช่วยเหลือโดยการจัดอบรมสัมมนาและทำ Workshop เพื่อเสริมสร้างความรู้ให้กับผู้ประกอบการ เพื่อให้ผู้ประกอบการได้เห็นภาพว่าเศรษฐกิจสร้างสรรค์สามารถนำมาใช้ได้จริงกับกิจการที่ทำอยู่ (ร้อยละ 29.9)

ทั้งนี้ ผู้ประกอบการร้อยละ 56.9 สนใจเข้าร่วมงานมหกรรมเศรษฐกิจสร้างสรรค์นานาชาติ โดยคาดหวังว่าจะได้รับความรู้และไอเดียใหม่ๆ ที่สามารถนำมาใช้ได้จริงกับกิจการที่ทำอยู่ (ร้อยละ 59.1) รวมถึงคาดหวังว่าจะได้เห็นตัวอย่างนวัตกรรมหรือความคิดสร้างสรรค์จากในประเทศและต่างประเทศที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้จริง (ร้อยละ 20.7)

(โปรดพิจารณารายละเอียดของผลสำรวจดังต่อไปนี้)

1. ความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายของคำว่า “เศรษฐกิจสร้างสรรค์”

เข้าใจ	ร้อยละ 30.2
ไม่ค่อยเข้าใจ	ร้อยละ 36.2
ไม่เข้าใจเลย	ร้อยละ 33.6

2. การรับทราบเกี่ยวกับการที่รัฐบาลชุดปัจจุบันได้กำหนดให้ใช้เศรษฐกิจสร้างสรรค์เป็นแนวทางหนึ่งในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ

ทราบ	ร้อยละ 35.7
ไม่ทราบ	ร้อยละ 64.3

3. การนำแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์มากำหนดลงในวิสัยทัศน์/พันธกิจ/แผนงานของกิจการและการนำไปใช้กับการผลิตสินค้า/บริการ

มีการกำหนดอยู่ในวิสัยทัศน์/พันธกิจ/แผนงาน	ร้อยละ 36.3
แต่ยังไม่มีการนำไปใช้กับตัวสินค้าหรือบริการ	ร้อยละ 8.0
และมีการนำไปใช้กับตัวสินค้าหรือบริการ	ร้อยละ 28.3
ไม่มีการกำหนดอยู่ในวิสัยทัศน์/พันธกิจ/แผนงาน	ร้อยละ 47.1
และไม่มีการนำไปใช้กับตัวสินค้าหรือบริการ	ร้อยละ 42.3
แต่มีการนำไปใช้กับตัวสินค้าหรือบริการ	ร้อยละ 4.8
ไม่มั่นใจ/ไม่สามารถตอบได้	ร้อยละ 16.6

4. ความคิดเห็นเกี่ยวกับประเภทของเศรษฐกิจสร้างสรรค์ที่เหมาะสมกับศักยภาพของคนไทยและประเทศไทยที่รัฐบาลควรส่งเสริม

งานฝีมือและหัตถกรรม	ร้อยละ 27.9
งานออกแบบ	ร้อยละ 16.3
สถาปัตยกรรม	ร้อยละ 14.5
ธุรกิจโฆษณา	ร้อยละ 10.9
แฟชั่น	ร้อยละ 9.8
ศิลปะการแสดง	ร้อยละ 8.8
ภาพยนตร์และวีดีโอ	ร้อยละ 5.0
ธุรกิจการพิมพ์	ร้อยละ 4.5
การกระจายเสียง	ร้อยละ 2.3

5. ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญในการนำแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์มาใช้กับกิจการที่ดำเนินอยู่ (เป็นคำถามปลายเปิดให้ผู้ตอบระบุเอง)

1. เศรษฐกิจสร้างสรรค์เป็นเรื่องใหม่สำหรับผู้ประกอบการไทย ทำให้ยังมีข้อมูลไม่เพียงพอในการนำไปปรับใช้ รวมทั้งไม่รู้ว่าจะนำไปปรับใช้อย่างไร	ร้อยละ 31.8
2. พนักงานของกิจการยังไม่มีความพร้อมในการที่จะสร้างสรรค์ความรู้ให้เกิดประโยชน์ รวมถึงการนำมาประยุกต์ใช้กับการทำงาน นอกจากนี้พนักงานยังมีแนวความคิดเดิมๆ ไม่เปิดรับสิ่งใหม่ และไม่ให้ความร่วมมือด้วย ในส่วนของเจ้าของกิจการหรือผู้บริหารบางส่วนก็ยังมีทัศนคติที่ไม่ยอมรับความคิดสร้างสรรค์ใหม่ๆ	ร้อยละ 25.4
3. กิจการขาดแคลนเงินทุนในการศึกษาวิจัยหรือคิดค้นนวัตกรรมอันเกิดจากความคิดสร้างสรรค์	ร้อยละ 14.5
4. ระบบการศึกษาไทยยังไม่ส่งเสริมให้มีการใช้ความคิดในเชิงสร้างสรรค์ ทำให้คนไทยส่วนใหญ่ยังมีทัศนคติที่ไม่เอื้อต่อการเปิดรับแนวคิดในเชิงสร้างสรรค์	ร้อยละ 9.8

6. สิ่งที่ต้องการให้รัฐบาลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องช่วยเหลือในการนำแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์มาใช้กับกิจการ(เป็นคำถามปลายเปิดให้ผู้ตอบระบุเอง)

1. จัดอบรมสัมมนาและทำ Workshop เพื่อเสริมสร้างความรู้ให้กับผู้ประกอบการ เพื่อให้ผู้ประกอบการได้เห็นภาพว่าเศรษฐกิจสร้างสรรค์สามารถนำมาใช้ได้จริงกับกิจการที่ทำอยู่	ร้อยละ 29.9
2. ต้องการให้รัฐเร่งประชาสัมพันธ์ให้ผู้ประกอบการเข้าใจเรื่องเศรษฐกิจสร้างสรรค์ให้มากขึ้น เนื่องจากผู้ประกอบการส่วนใหญ่ยังไม่รู้ว่าเศรษฐกิจสร้างสรรค์มีความสำคัญอย่างไร	ร้อยละ 21.2
3. สนับสนุนด้านเงินทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาให้กับผู้ประกอบการ รวมถึงการปรับลดภาษีให้กับกิจการที่มีการคิดค้นนวัตกรรมอันเกิดจากความคิดสร้างสรรค์	ร้อยละ 16.8
4. พัฒนาคนให้มีความคิดที่สร้างสรรค์ด้วยการปรับปรุงระบบการเรียนการสอน ระบบการคิด รวมถึงการปรับทัศนคติเชิงบวกให้กับคนไทย เพื่อการเปิดรับความคิดสร้างสรรค์	ร้อยละ 10.9

7. ความสนใจที่จะเข้าร่วมงานมหกรรมเศรษฐกิจสร้างสรรค์นานาชาติ ซึ่งรัฐบาลกำหนดจัดขึ้นในวันที่ 28-30 พฤศจิกายนนี้ ที่ โรงแรมเซ็นทารา แกรนด์ แอท เซ็นทรัลเวิลด์

สนใจ	ร้อยละ 56.9
ไม่สนใจ	ร้อยละ 43.1

8. สิ่งที่คุณคาดหวังว่าจะได้รับจากการเข้าร่วมงานมหกรรมเศรษฐกิจสร้างสรรค์นานาชาติ (เป็นคำถามปลายเปิดให้ผู้ตอบระบุเอง)

1. ได้รับความรู้และไอเดียใหม่ๆ ที่จะสามารถนำมาใช้ได้จริงกับกิจการที่ทำอยู่	ร้อยละ 59.1
2. คาดว่าจะได้เห็นตัวอย่างนวัตกรรมหรือความคิดสร้างสรรค์จากในประเทศและต่างประเทศ ที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้จริง	ร้อยละ 20.7
3. คาดว่าจะมีการจัดสัมมนา Workshop ที่สามารถนำมาใช้ได้จริงกับกิจการ	ร้อยละ 5.0
4. คาดว่าจะมีบูธให้คำแนะนำด้านการตลาด ด้านการเงินภายในงาน ไม่ว่าจะเป็นเป็นเงินทุนเพื่อการคิดค้นและพัฒนา รวมถึงเงินทุนหมุนเวียน	ร้อยละ 4.4

ศูนย์วิจัยมหาวิทยาลัยกรุงเทพ (กรุงเทพโพลล์) โทร. 02-350-3500 ต่อ 1776

E-mail: bangkokpoll@bu.ac.th Website: <http://research.bu.ac.th>

Twitter : http://twitter.com/bangkok_poll

รายละเอียดในการสำรวจ

ระเบียบวิธีการสำรวจ

การสำรวจใช้การสุ่มตัวอย่างจากผู้ประกอบการในกิจการประเภทต่างๆ จำนวน 7 กลุ่ม ประกอบด้วย (1) กลุ่มแพชั่น (2) กลุ่มก่อสร้าง (3) กลุ่มยานยนต์และเครื่องจักรกล (4) กลุ่มเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ (5) กลุ่มอาหารและยา (6) กลุ่มบริการและบริการการค้า (7) กลุ่มสนับสนุน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบอาศัยความสะดวก และใช้วิธีเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 462 กิจการ

ความคลาดเคลื่อน (Margin of Error)

ในการประมาณการขนาดตัวอย่างมีขอบเขตของความคลาดเคลื่อน $\pm 5\%$ ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

วิธีการรวบรวมข้อมูล

ใช้การสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่มีโครงสร้างแน่นอน ประกอบด้วยข้อคำถามแบบเลือกตอบ (Check List Nominal) และคำถามปลายเปิด (Open Form) จากนั้นคณะนักวิจัยได้นำแบบสอบถามทุกชุดมาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ก่อนบันทึกข้อมูลและประมวลผล

ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล : 22-24 พฤศจิกายน 2553

วันที่เผยแพร่ผลสำรวจ : 26 พฤศจิกายน 2553

ข้อมูลประชากรศาสตร์

	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	148	32.0
หญิง	314	68.0
รวม	462	100.0
อายุ		
18 ปี - 25 ปี	36	7.8
26 ปี - 35 ปี	190	41.2
36 ปี - 45 ปี	134	29.0
46 ปีขึ้นไป	102	22.0
รวม	462	100.0
การศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	61	13.3
ปริญญาตรี	327	70.7
ปริญญาโท	74	16.0
รวม	462	100.0
ตำแหน่ง		
เจ้าของกิจการ/ผู้บริหาร	133	28.8
หัวหน้างาน	152	32.9
พนักงานระดับปฏิบัติการ	177	38.3
รวม	462	100.0
ขนาดของกิจการ		
กิจการขนาดเล็ก (จำนวนพนักงาน 1-49 คน)	238	51.5
กิจการขนาดกลาง (จำนวนพนักงาน 50-199 คน)	120	25.9
กิจการขนาดใหญ่ (จำนวนพนักงาน 200 คนขึ้นไป)	104	22.6
รวม	462	100.0

ศูนย์วิจัยมหาวิทยาลัยกรุงเทพ (กรุงเทพโพลล์) โทร. 02-350-3500 ต่อ 1770, 1776

E-mail: bangkokpoll@bu.ac.th Website: <http://research.bu.ac.th>

Twitter : http://twitter.com/bangkok_poll